

Dordrecht in the House

Ronald Tucker

Inhoudsopgave

	bladzijde
Het Dolhuis	5
Fame	7
René van der Weijde	10
Arien van Pelt	17
Fred Henderson	20
Stanley Foort	28
Lucien Foort	34
Human Resource	43
De Mosselman	48
Ruffneck	55
Mark van Dale	60
Denman	64
Three Drives	69
Edwin Weggemans	71
The Party People	79
Housevinyl	81
Philogresz	85
Maurice Pinkster	88
Ben Harder	92
Daniel Wanrooy	95
First State	99
DJ Genius	106
Digital Punk	111
Wall of Fame	115

Het Dolhuis

Het oudste deel van het Dolhuis stamt uit het jaar 1442. Vanaf dat moment werd dit monumentale pand aan de huidige Dolhuisstraat gebruikt als Cellebroedersklooster. De cellebroeders zorgden voor opvang en verpleging van pestlijders en krankzinnigen. In 1590 werd het gebouw uitsluitend bestemd tot 'dolphuis' (ook wel geschreven als dolhuys of dolhuijs). Een dolhuis was in vroegere tijden een inrichting voor opvang van geesteszieken. Tot het jaar 1723 zou het pand dienst doen als dolhuis. In dat jaar werd het pand verkocht en werd het particulier eigendom. In de jaren '60 van de vorige eeuw werd het pand omgetoverd tot een regionaal ontmoetingscentrum. De destijds bekende band The Zippo's hadden er hun thuisbasis. Later waren er diverse dans- en horecaondernemingen gevestigd in het pand zoals Fame, Anders en Dolhuys.

Het monumentale pand is meerdere malen ontsnapt aan de sloophamer. Bij een brand in 1983 raakte het middengedeelte van het gebouw zodanig beschadigd, dat sloop serieus werd overwogen. Gelukkig is het pand bewaard gebleven, want er zou nog heel veel muziekgeschiedenis in worden geschreven. En niet alleen in de discotheek, maar ook in de naastgelegen muziekstudio's. Daar werden vele hits geboren.

De geluidsstudio's in het Dolhuis hebben vele bewoners gehad. René van der Weijde produceerde er, samen met Lex van Coeverden, als Atlantic Ocean de grote hit Waterfall. Human Resource nam er begin jaren '90 twee albums op. Mark van Dale en Erik de Koning produceerden er enkele jaren later hun grote hit Water Verve. In diezelfde periode eind jaren '90 werd Greece 2000, de topplaat van Three Drives, in het Dolhuis geproduceerd door Ton van Empel (Ton T.B.) en Erik de Koning. Tegenwoordig produceren diverse iconen uit de hardcore en hardstyle hun beats in diezelfde studioruimte. Neophyte, Panic en Digital Punk zijn slechts een paar topnamen. De verhalen achter deze schijnbaar eindeloze stroom van househits is het vertrekpunt van dit boek, waaraan vele DJ's en producers hebben meegewerkt. Het leverde vele verhalen en anekdotes op, die allemaal in dit boek zijn te vinden. Een uniek kijkje achter de deuren van het Dolhuis.



Het befaamde Dolhuis, met links de geluidsstudio en rechts de discotheek
(foto: Ronald Tukker)

Fame



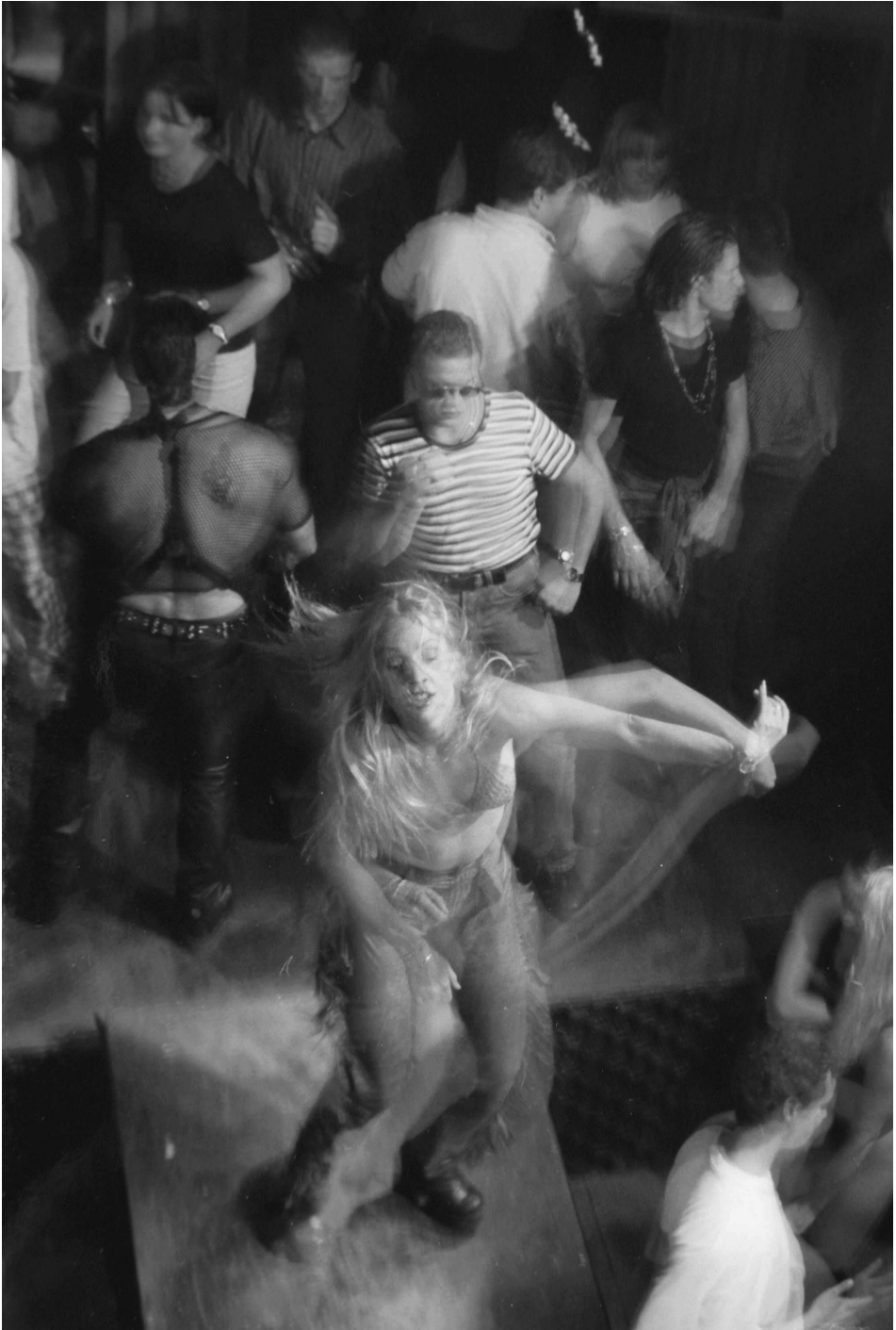
Drukte aan de bar bij Fame



Publiek op de dansvloer van Fame



Danseres op het podium van Fame



Dansend publiek in Fame, gefotografeerd vanaf het balkon (foto: Jaap Bos)

René van der Weijde

“Megahit Waterfall in Dolhuis geproduceerd”

René van der Weijde loopt al heel wat jaren mee in de housewereld. Vanaf het prille begin was hij erbij. Vanuit zijn thuisbasis in Dordrecht vuurde hij, samen met Lex van Coeverden, onder andere de enorme hit Waterfall op het dansende publiek af. De plaat werd in vele landen een hit en stond in Nederland elf weken in de Top 40, waarin de plaat de 2^e positie bereikte.



René van der Weijde (midden) met Jan Morel (links) en John Acquaviva (rechts) van Plus8 Records

Plus8

"Begin jaren '90 kwam ik Jochem Paap (Speedy J) tegen. In die tijd kwamen de eerste importplaten uit Amerika van onder andere Armando en Derrick May. Platen van legendarische houselabels als Transmat, KMS en Plus8 kwamen uit. Door die geweldige producties werd ik gegrepen door de housebeat. Jongens als Richie Hawtin en John Acquaviva maakten al hun platen met een Roland 303, 808 en een 909. Dus Jochem en ik renden naar de winkel om die apparatuur ook aan te schaffen en toen konden we ook zulke tracks maken. Weet je, in de begintijd van de house klonk eigenlijk alle muziek, op een kleine variatie na, allemaal hetzelfde. Al is de swing, de groove, in de 909 uniek. Die is bijna niet na te maken. Daar kan niets tegenop. De apparatuur toentertijd klonk niet helemaal strak, en als de apparatuur warm werd dan klonk het allemaal nog veel minder strak. We hadden destijds ook geen meersporenopname, dus alles moest in één take worden

opgenomen. Soms zaten Jochem, Gijs Vroom (V-Room) en ik samen aan de mengtafel om schuiven handmatig open en dicht te zetten. Tegenwoordig zijn de mogelijkheden groter en ga je de geluiden meer *tweaken*, dus per saldo ben je langer bezig. Platen klinken nu ook gevarieerder en bevatten veel meer effecten. De producties klinken tegenwoordig ook veel voller, omdat er meer mogelijk is qua geluid."

Hotsound

"Ik heb een hip hop-verleden gehad, voordat ik in de housewereld rolde. Ik deed mee aan scratchwedstrijden, uiteraard met vinyl. Op mijn 14^e draaide ik bij de drive in show van mijn vrienden. Om unieke muziek te kunnen draaien ben ik platen gaan kopen, dat was bij platenzaak USA Import in de Pannekoekstraat in Rotterdam. Op een gegeven moment kreeg ik een vakantiebaantje en ging ik sparen voor een platenspeler, een Technics SL1200. Een oom van me werkte bij de Radiobeurs aan de Voorstraat. Aan de overkant van dat pand verkochten ze speakers, platenspelers en dergelijke. Hij had één zwarte SL 1210 staan en een klant, die de platenspeler zou kopen, had afgehaakt. Toen kocht ik hem. Dat was mijn eerste platenspeler. Later kon ik geen zwarte meer krijgen en toen heb ik maar een zilveren SL1200 erbij gekocht. Dus ik draaide in het begin met een zwarte en een zilveren platenspeler, haha. Daarna kwam disothek Fame, daar deed ik in 1986 of 1987 mee aan een scratchwedstrijd. Meestermixer Ben Liebrand zat in de jury. Ik won die *contest* omdat ik niet alleen scratchte maar ook Italo-platen er doorheen mixte. Dat sprak de jury wel aan. Ik won daarmee een bon voor 250 gulden platen kopen bij Hotsound aan de Pleinweg in Rotterdam. Één van de juryleden was Erik van Vliet van Hotsound. Hem kende ik toen nog helemaal niet, maar ik vond het een leuke platenzaak. Op een gegeven moment kwam ik daar steeds vaker en Erik vroeg na een tijdje of ik op de vrijdagavonden in de winkel kon komen staan als verkoper. Dat deed ik en dat werd steeds vaker, tot ik er zowat dagelijks stond."

Peter Slaghuis

"Eigenlijk weet ik niet hoe ik de stap naar het produceren van platen heb gemaakt. Ik was altijd wel bezig met tapes en dergelijke. Toen ik begon met produceren werd de apparatuur net digitaal. Zo begon ik met platen van een andere *loop* of beat te voorzien. Daarna vroeg men aan me of ik ook tapes kon mixen. Daar heeft iedere DJ in die tijd wel een ware business van gemaakt. Ze vroegen zich in de winkel altijd af waarom ik nu alweer 20 TDK Metal-cassettes kwam kopen, haha. Daarna maakte ik een move, ging ik parttime werken bij een muziekwinkel. Dat was voor mij natuurlijk ideaal, omdat ik zo apparatuur tegen inkooprijzen aan kon schaffen. Bij Verspui in Zwijndrecht kwam ik terecht, al hadden ze meerdere filialen. Ik werd hun midi-specialist. De Roland-keyboards

kwamen net op in die tijd. Die keyboards waren voorzien van midi en ik moest dat allemaal goed aansluiten. Zo lag ik bij George Baker onder de mengtafel dingen te solderen en ook bij Gert & Hermien. Daardoor kreeg ik steeds meer spullen op mijn zolderkamer en kon ik steeds betere producties maken. Toen leerde ik Peter Slaghuis kennen, die maakte in 1986 de plaat 'Simplification' voor Disco Mix Club (DMC). Die plaat was een voorloper van zijn latere hit 'Jack to the sound of the Underground'. Toen ben ik op slag fan van de muziek van Peter Slaghuis geworden. Peter had altijd van die grillige geintjes die hij uithaalde met geluid. Zo was ik ook en zo ben ik nog steeds."



René van der Weijde (midden) backstage in Fame

Dolhuisstraat

"Mijn eerste productie was Access Denied met 'Run From the Shot' in 1988. In 1992 maakte ik onder de naam TFX (wat staat voor The Factor X) 'Deep Inside Of Me'. Dat was geen hitparadehit, maar wel een grote clubhit. En daarna ramde ik de platen er achter mekaar uit op Stealth Records: Space Trax, Techno Grooves en 'Keep This Party Slammin'. In 1993 ben ik met mijn studio verhuisd naar de Dolhuisstraat 57, samen met Gijs Vroom (V-room) en Jochem Paap. Dat was op uitnodiging van Human Resource. Zij zaten met zijn vieren, Guido Pernet, Jasper Drexhage, Robert Mahu en Johan van Beek, op de onderste verdieping. De ruimte was eigenlijk een lege huls met dikke tralies en dikke muren. De vloer liep helemaal schuin af. Gijs, Jochem en ik zijn daar het samenwerkingsverband The Plant gestart. Jochem had Pullover nog wel